

zalen, waarin de commerciële stands waren ondergebracht. Men kon hier zonder moeite vele belangwekkende uren doorbrengen.

De feestelijkheden waren uiteraard talrijk. Op zondagavond vóór de officiële opening was er een receptie in de „Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis”, waar echter niemand re ipicerde. Het was een groot gedrang, niet alleen bij de buffetten. Op de maandagavond was er een receptie met bal in het prachtige Brusselse stadhuis, en dinsdagavond een folkloristische galavorsteling in het Koninklijke Beurstheater. De vele congressisten die hiervoor hadden ingeschreven maar niet konden worden geplaatst, kregen plaatsen bij het Russische ballet van MOISSEEV. Woensdagavond kreeg men vrij voor de „Expo” en donderdagavond was het officiële diner, waaraan men voor 750 Belgische francs mocht deelnemen.

De geringe belangstelling voor het wetenschappelijke deel van het congres kan misschien ten dele worden verklaard door de mogelijkheid, dat vele deelnemers het eens zijn geweest met de Franse collega, die zondag in onze tram naar de „Expo” zijn bij de inschrijving ontvangen map met documenten bestudeerde en toen de permanente gratis-toegangkaart voor de „Expo” als het enige belangrijke stuk van de inhoud beschouwde. Misschien had hij gelijk; maar wij waren toch in de eerste plaats naar Brussel gegaan voor de oogheelkunde. En hiervoor worden wij in 1962 op het XIXe Internationale Oogheelkundige Congres te New Delhi verwacht.

Rotterdam, september 1958

W. A. MANSCHOT

MEDEDELINGEN ADVIESCOMMISSIE T.N.O. VOOR KLINISCH GENEESMIDDELENONDERZOEK

ALLERCUR EN BENZYLPENICILLINE*

Een van de grootste bezwaren tegen de oorspronkelijke penicillinezouten is, dat ze met korte tussenpozen dag en nacht per injectie moeten worden toegediend. Men heeft getracht verbindingen te bereiden, waarbij men met een toediening van éénmaal per 24 uur (of eventueel nog minder) zou kunnen volstaan. In procaine-penicilline en benzathine-penicilline heeft men verbindingen gevonden, die over het algemeen zeer bruikbaar zijn.

MEYLER (1955/6) heeft een overzicht gegeven van de literatuur over de allergische reacties na toediening van penicilline, waarbij hij erop wijst, dat „Slowly acting penicillin, particularly procain-penicillin, gives considerably more reactions than crystalline penicillin” en „In the Netherlands, procain-penicillin is used twice as frequently as ordinary penicillin. This is therefore believed to be one of the causes of the increasing frequency of allergy”.

Bij een gedeelte van deze patiënten is het zeker de procaine-component, die de schuldige is.

Uit de literatuur krijgt men de indruk, dat procaine-penicilline niet alleen omdat het zoveel wordt gebruikt, maar ook relatief gezien een groot „sensibiliserend” vermogen heeft. Bovendien kan deze stof nut hebben, wanneer men over een depotpreparaat wil beschikken, in gevallen dat procaine-penicilline wegens zijn procaine-component niet kan worden gebruikt. Om deze twee overwegingen verdienen andere onoplosbare verbindingen, waaronder combinaties van antihistaminica met penicilline, zoals het

penicillinezout van 1 (4 chloorbenzyl) 2 pyrrolidylmethylbenzimidazool (Allercur) nadere aandacht. Het zout van Allercur met benzylpenicilline is zeer weinig oplosbaar en zal dus in vivo slechts langzaam uiteenvallen en op deze wijze na een enkele toediening een langdurig werkzame penicillinespiegel in het bloed geven, terwijl het anti-histaminicum zo langzaam vrijkomt, dat dit (ook bij kinderen) klinisch niet werkzaam zal zijn.

Hoewel anti-histaminica zelf ook aanleiding kunnen geven tot het ontstaan van overgevoeligheden, ziet men deze, in tegenstelling tot hetgeen men bij lokale applicatie op de huid waarneemt, zelden bij parenteraal gebruik. Wat dit betreft kan men verwachten, dat de verbinding zich ten opzichte van procaine-penicilline gunstig zal onderscheiden. De in de literatuur gepubliceerde gegevens (over meer dan 1400 patiënten) en de aan de Adviescommissie medege-deelde persoonlijke ervaring, bevestigen de verwachting, dat de verbinding van Allercur met benzylpenicilline een klinisch bruikbaar depotpreparaat van penicilline is, waarvan de bijwerkingen vermoedelijk minder zullen zijn dan van depotpreparaten die procaine bevatten.

Literatuur:

- AHNEFELD, F. W. (1954) *Med. Klin.* **49**, 1480.
 GOLLNICK, N. (1957) *Z. Haut- u. Geschl.-Kr.* **22**, 313.
 GÖTZ, H. en R. KOCH (1956) *Münch. med. Wschr.* **98**, 1541.
 MEYLER, L. (1955/6) *Side-effects on drugs*, bl. 67.
 MÜCKTER, H., E. JANSEN, H. SOUS, W. KRÜPE, A. QUAST en H. KELLER (1954) *Arzneimittel-Forsch.* **4**, 487.
 PETERSEN, H. en F. ALLIES (1956) *Dtsch. med. Wschr.* **18**, 1961.
 SCHMIDT, W. en H. WINTER (1956) *Äztl. Wschr.* **11**, 10.
 SOUS, H. en H. MÜCKTER (1956) *Arzneimittel-Forsch.* **6**, 718.
 VONKENNEL, J. (1955) *Dtsch. med. Wschr.* **80**, 308.

*s-Gravenhage, januari 1958

F. A. NELEMANS

*Door een vergissing is in no. 1 van deze jaargang (bl. 43) een verkeerd bericht over Allercur opgenomen. De hier geplaatste mededeling dient dus tevens als verbetering.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten).

ENURESIS NOCTURNA

Het artikel van collega UBBINK (1958) over enuresis bij kinderen lezende werd ik getroffen, doordat een veel voorkomende oorzaak van deze afwijking — nl. adenoïde vegetaties — niet is vermeld. Het lijkt mij juist, dat de behandelende geneesheer hierop in de eerste plaats let, alvorens naar de zeldzamere oorzaken te zoeken in een geval van enuresis nocturna. Dat dit symptoom niet in het leerboek van BURGER (1956) is te vinden, vormt beslist een leen-te. Men vindt het wel duidelijk beschreven in het Engelse leerboek van THOMSON (1955).

Literatuur: BURGER, H. (1956) *Leerboek der ziekten van oren, neus, mond, keel, slokdarm en lagere luchtwegen*. 8e druk. Onder redactie van P. G. GERLINGS. Haarlem. — THOMSON, TH. CLAIR (1955) *Diseases of the nose and throat*. 6e druk. Bewerkt door V. E. NEGUS en G. H. BATEMAN. Cassell, Londen. — UBBINK, G. J. (1958) *Ned. T. Geneesk.* **102**, 2514.

*s-Gravenhage, 22 december 1958.

C. A. H. WAAR